

едно житно растение, на другата година — друго, на третата година оставя нивата да си почине.

I участък II участък III участък

Зимница	Лътница	Угарь	презъ 1-а год.
Лътница	Угарь	Зимница	„ 2-а год.
Угарь	Зимница	Лътница	„ 3-а год.

Макаръ че земята била оставяна следъ всѣки две години цѣла година да почива, тя пакъ не могла съвсемъ да се съвземе. Тогава земедѣлецътъ се убедилъ, че е хубаво ако я наторява. Чрезъ наторяването ѝ се повръщатъ тия вещества, които растенията ѝ сж отнели.

Торътъ се получава отъ добитъка. За храна на добитъка нуждни сж ливади. Но, отъ день на день ливадитъ намалявали, защото работната земя станала недостатъчна, и хората започнали да разораватъ и тѣхъ, за да ги засѣватъ съ житни растения. А при *триполното* (триучастково) обработване на земята трѣбвало да има достатъчно ливади за изхранване на добитъка, чийто торъ билъ необходимъ.

И, за да си помогнатъ, ето какво измислили умнитѣ хора. Заедно съ житнитѣ растения, започнали да сѣятъ и крѣмни треви, които даватъ повече и по-добра храна за добитъка. Разбира се, щомъ има добра храна, има и повече добитъкъ; има ли добитъкъ, има и торъ за нивитѣ.

Отъ крѣмнитѣ треви най-много сѣели детелина. Детелината е хубава храна за добитъка. Тя не само, че малко изтощава земята, ами и наопаки — подобрява я, защото коренитѣ ѝ, като изгниватъ въ нея, служатъ за храна на житнитѣ растения. Освенъ това, следъ детелината земята става още по-плодородна и затова, защото по коренитѣ на детелината се намиратъ малки бучици, чрезъ които тя привлича въ земята храна изъ въздуха.

Като въвелъ сѣенето на крѣмни треви, земедѣлецътъ започналъ да дѣли нивитѣ си на четири, шестъ, осемъ участъка.

Такова стопанисване се казва *многopolно* (многоучастково).